

CEZA YARGILARININ MİLLETLERARASI DEĞERİ KONUSUNDA AVRUPA SÖZLEŞMESİ

Resmi Gazete: 14.12.1977-16139

Karar Sayısı : 7/14157

01/03/1977 tarihli ve 2081 sayılı Kanunla onaylanması uygun bulunan ilişik “Ceza Yargılarının Milletlerarası Değeri Konusunda Avrupa Sözleşmesi” nin onaylanması; Dışişleri Bakanlığının 02/06/1977, 17/08/1977 tarihli ve ÇSİG/ÇSKD-702.468/671, 1118 sayılı yazıları üzerine, 31/05/1963 tarihli ve 244 sayılı Kanunun 3 üncü ve 5 inci maddelerine göre, Bakanlar Kurulunca 19/09/1977 tarihinde kararlaştırılmıştır.

MİLLETLERARASI ANDLAŞMA

GİRİŞ

Bu Sözleşmeyi imzalayan Avrupa Konseyi Üyesi Devletler,

Her gün biraz daha fazla milletlerarası mesele haline gelen suçluluk ile savaş için, milletlerarası ölçüde modern ve tesirli vasıtalara başvurmak gerektiğini düşünerek,

Toplumunu koruma için ortak bir ceza siyaseti gütmenin zorunlu olduğuna inanarak,

İnsan haysiyetini korumanın ve suçluların topluma tekrar dönmelerini kolaylaştırmanın zorunluluğunu bilerek,

Avrupa Konseyinin amacının üyeler arasında daha sıkı bir birliği gerçekleştirmek olduğunu göz önünde tutarak,

Aşağıdaki maddeleri kabul etmişlerdir.

KESİM - 1

Tarifler

Madde 1

Sözleşmede geçen:

(a) “Avrupa ceza yargısı” terimi, bir ceza davası için açılması üzerine Sözleşen Devletlerden birinin ceza yargılama makamları tarafından verilen ve yargı halini alan kararları,

(b) “Suç” terimi, hem ceza kanunlarına aykırı olan eylemleri, hem de idari bir makam yetkili kılınmışsa, ilgilinin işi bir yargılama makamı önüne getirmesi imkanı bulunmak şartı ile, bu Sözleşmenin II sayılı ekinde gösterilen kanuna aykırılıkları,

(c) “Mahkumiyet” terimi, bir müeyyidenin uygulanmasını,

(d) “Müeyyide” terimi, bir kişiye bir suç işlendiği için bir Avrupa ceza yargısı ile veya bir ceza kararnamesi ile uygulanan her türlü ceza ve tedbiri,

(e) “Yasaklamalar” terimi, herhangi bir haktan yoksunluğu veya onu kullanamamayı, herhangi bir şeyi yapmaktan yasaklanmayı veya yapma yeteneğini kaybetmeyi,

(f) “Gıyabi hüküm” terimi, 21 inci maddenin 2 inci fıkrası gereğince gıyabi olduğu kabul edilen kararları ,

(g) “Ceza kararnamesi” terimi, sözleşen Devletlerden birinde verilen ve Sözleşmenin III sayılı ekinde gösterilen kararları,

Belirtmek için kullanılmıştır.

KESİM - II

Avrupa Ceza Yargılarının Yerine Getirilmesi

BÖLÜM - 1

Genel Hükümler

(a) Yerine Getirmenin Genel Şartları

Madde 2

Bu kesim:

(a) Hürriyeti bağlayıcı müeyyidelere,

(b) Para cezalarına yahut müsaderelere,

(c) Yasaklamalara,

Uygulanır.

Madde 3

1-Sözleşen Devletlerden her biri, bu Sözleşmede belirtilen hallerde ve belirtilen şartlarla, bir diğer Sözleşen Devlette verilen ve orada yerine getirilebilir olan bir müeyyideyi yerine getirme yetkisine sahiptir.

2-Bu yetki, ancak Sözleşen diğer Devlet tarafından yerine getirilmenin istenmesi üzerine kullanılabilir.

Madde 4

1-Bir müeyyidenin bir diğer Sözleşen Devlet tarafından yerine getirilmesinin mümkün olması için, müeyyidenin hükmedilmesine yol açan eylemin bu Devlet ülkesinde işlenmesi halinde bu Devlet kanunlarına göre suç teşkil etmesi ve failin cezalandırılabilir olması şarttır.

2-Mahkumiyet kararı birden fazla suçu cezalandırıyor ve bunlardan bazıları için birinci fıkrada yazılı şartlar gerçekleşmiyorsa,

hüküm Devleti şartların gerçekleştiği suçlar için uygulanacak müeyyide kısmını gösterecektir.

Madde 5

Bir müeyyidenin yerine getirilmesini Hüküm Devletinin diğer bir Sözleşen Devletten isteyebilmesi için, aşağıdaki şartlardan en az birinin gerçekleşmiş olması gerekir.

(a) Hükümlü mutad olarak diğer Devlette oturuyorsa,

(b) Müeyyidenin diğer Devlette yerine getirilmesi, hükümlünün topluma yeniden katılma imkanlarını artırıyorsa,

(c) Hürriyeti bağlayıcı bir ceza söz konusu ise ve bu ceza hükümlünün diğer Devlette çekmekte olduğu veya çekeceği hürriyeti bağlayıcı bir cezadan sonra yerine getirilecekse,

(d) Diğer Devlet hükümlünün asıl Devleti ise ve bu Devlet yerine getirmeyi üstüne almaya hazır olduğunu bildirmişse,

(e) Suçlunun geri verilmesi yoluna başvurarak dahi müeyyideyi yerine getiremeyeceği, buna karşılık diğer Devletin yerine getirebileceği mütalaasında ise,

Madde 6

Yukarıda belirtilen şartlara uygun olarak istenilen yerine getirmenin tamamen veya kısmen reddi, ancak aşağıdaki hallerden biri varsa mümkündür.

(a) Yerine getirme, istenilen Devletin Hukuk düzeninin temel prensiplerine aykırı düşecekse,

(b) İstenilen Devlet, cezalandırılan suçun siyasi niteliği bulunduğu veya sırf askeri bir suç olduğu mütalaasında ise,

(c) İstenilen Devlet, mahkumiyetin ırk, din, milliyet veya siyasi görüş mülahazaları ile tahrik edildiğine veya ağırlaştırıldığına inanmak için ciddi sebepler bulunduğu mütalaasında ise,

(d) Yerine getirme, istenilen Devletin milletlerarası taahhütlerine aykırı ise,

(e) Eylem istenilen Devlette kovuşturma konusu ise veya bu Devlet kovuşturmaya başlamaya karar verirse,

(f) İstenilen Devletin yetkili makamları aynı eylemden dolayı kovuşturmaya başlamaya yer görmemişlerse veya başlanmış olan kovuşturmaya son vermişlerse,

(g) Eylem, isteyen Devletin ülkesi dışında işlenmişse,

(h) İstenilen Devlet müeyyideyi yerine getirmek imkanına sahip değilse,

(i) İstek 5 inci maddenin (e) bendine dayanıyorsa ve bu maddenin öngördüğü şartlardan hiç biri gerçekleşmemişse,

(j) İstenilen Devlet isteyen Devletin müeyyideyi yerine getirme imkanına sahip olduğu mütalaasında ise,

(k) Eylem zamanındaki yaşı dolayısı ile hükümlü istenilen Devlette kovuşturulamayacak ise,

(l) Müeyyide istenilen Devlet kanunlarına göre zamanaşımına uğramışsa,

(m) Bir yasaklamaya hükmedilmişse;

Madde 7

Yerine getirme bu sözleşmenin III üncü kesiminin 1 inci bölümünde kabul edilen esaslara aykırı düşüyorsa, yerine getirme isteği işleme konmaz.

(b) Yerine Getirme Aktarılmasının Sonuçları

Madde 8

Gerek 6 ıncı maddenin (1) bendinin gerek bu sözleşmenin 1 sayı ekinin (c) bendinde öngörülen çekincenin uygulanması bakımından, hüküm Devleti makamları tarafından muteber bir surette yapılan ve zamanaşımını kesen veya durduran işlemlerin istenilen Devlette de, bu Devlet kanunlarına göre zamanaşımının hesaplanmasında, aynı sonuçları doğurduğu kabul edilecektir.

Madde 9

1-İsteyen Devlette ceza veya tutukevinde bulunan hükümlü cezanın yerine getirilmesi amacı ile istenilen Devlete teslim edilirse, aşağıdaki haller müstesna olmak üzere, teslimden önce yapılmış ve yerine getirilecek mahkumiyete sebep olandan gayri bir eylem yüzünden kovuşturulamayacağı ve yargılanamayacağı gibi hürriyeti

de böyle bir eylem için verilmiş olan ceza veya emniyet tedbirinin yerine getirilmesi için kaldırılamaz veya herhangi bir şekilde sınırlandırılmaz.İstisnayı teşkil eden haller şunlardır:

(a) Teslim edilen Devletin muvafakat etmesi, muvafakat istendiğinde hükümlünün beyanlarının ihtiva eden ve bir hakim tarafından düzenlenmiş olan tutanakla birlikte gerekli belgeler de teslim eden Devlete gönderilecektir.

Bu Devlet, kendi kanunlarına göre suçlunun geri verilmesi imkanı varsa veya imkansızlık sadece cezanın miktarından ileri geliyorsa, muvafakat etmeye mecburdur.

(b) Hükümlünün, teslim edildiği Devlet ülkesini kesin olarak serbest bırakıldığı tarihten itibaren 45 gün içinde sahip olduğu imkana rağmen terk etmemesi veya terk ettikten sonra tekrar dönmesi.

2-Bununla beraber; istenilen Devlet, hem hükümlüyü kendi ülkesinden çıkarmaz hem de zaman aşımını kesmek için gaipler hakkındaki muhakeme dahil kendi kanununa göre lüzumlu her tedbiri alabilecektir.

Madde 10

1-Hüküm istenilen Devletin Kanununa göre yerine getirilecektir. Yerine getirme bakımından gerekli kararları ve özellikle şartla salıverme ile ilgili olanları verme hususunda sadece bu Devlet yetkili olacaktır.

2-Mahkumiyete karşı muhakemenin yenilenmesi için başvurulduğunda kanun yoluna ilgili kararları verme hakkı sadece isteyen Devlete aittir.

3-Her iki Devlet de genel ve özel af yetkilerini kullanabileceklerdir.

Madde 11

1-Hükmü vermiş olan Devlet, yerine getirme isteğinde bulunduktan sonra, isteğe konu olan müeyyideyi yerine getirmeye başlayamaz.

Bununla beraber, isteğin yapılması anında hükümlü kendi ülkesinde ceza veya tutukevinde bulunuyorsa hürriyeti bağlayıcı cezayı yerine getirmeye başlayabilir.

2-İsteyen Devlet şu hallerde yerine getirme hakkını tekrar elde edecektir.

(a) İsteğini, istenilen Devlet işleme koymak niyetini kendisine bildirmeden önce, geri almışsa;

(b) İstenilen Devlet isteği işleme koymayacağını bildirmişse,

(c) İstenilen Devlet, yerine getirme hakkından açıkça vazgeçmişse, bu vazgeçme ancak ilgili Devletlerin her ikisinin de muvafakat etmesi ile yahut yerine getirmenin istenilen Devlette artık mümkün olmaması ile gerçekleşebilir. Bu son halde isteyen Devlet talep ederse vazgeçme mecburidir.

Madde 12

1-İstenilen devletin yetkili makamları, genel veya özel af ile muhakemenin yenilenmesi davası veya herhangi bir kararla

müeyyidenin yerine getirilebilir olma vasfını kaybettiğini haber alır almaz, yerine getirmeye son verecektir.Hükümlünün para cezasını isteyen devletin yetkili makamına ödemesi halinde de aynı suretle hareket edilecektir.

(c) Çeşitli Hükümler

Madde 13

1-Hürriyetinden yoksun kılınmış bir kişinin bu Sözleşme gereğince Sözleşen Devletlerden bir üçüncüsüne nakledilmek üzere Sözleşen bir devlet ülkesinden transit olarak geçirilmesine ülkesinde o kişiyi hürriyetinden yoksun bırakan devletin isteği üzerine müsaade edilecektir.Transit Devleti, istek hakkında bir karar vermek için gerekli belgelerin gönderilmesini isteyebilir.Nakledilen kişi, gönderileceği devlet salıverilmesini istemedikçe, Transit Devlet ülkesindeki hürriyetinden yoksun olarak bulunacaktır.

2-Naklin 34'üncü maddeye göre istenmesi halleri müstesna olmak üzere, sözleşen devletler:

(a) 6 ıncı maddenin (b) ve (c) bentlerinde öngörülen sebeplerden biriyle veya

(b) Nakledilecek kişi kendi vatandaşı ise, transit müsaadesi vermeyi reddedebileceklerdir.

3-Hava yolu ile nakilde aşağıdaki bentlere göre hareket edilecektir.

(a) Transit ülkesine iniş öngörülmemişse, sadece ülkenin havalarında uçulacaksa, hükümlünün gönderileceği devlet, transit devletine naklin bu Sözleşmeye göre yapılacağını bildirebilir. Bu bildirme, zorunlu iniş halinde, 32 inci maddenin 2 inci fıkrasında belirtilen tutma isteğinin sonuçlarını doğuracak ve usulüne uygun bir transit isteğinde bulunulacaktır.

(b) Transit ülkesine iniş öngörülmüşse, usulüne uygun olarak transit geçiş müsaadesi istenecektir.

Madde 14

Sözleşen Devletler, bu Sözleşmenin uygulanmasından doğacak masrafların ödenmesini istemekten karşılıklı olarak vazgeçmişlerdir.

BÖLÜM - 2

Yerine Getirme İstekleri

Madde 15

1-Bu sözleşmedi öngörülen istekler yazılı olarak yapılacaktır.Yazılı istekler ve bu Sözleşmenin uygulanması için gerekli her türlü bildirmeler, ya isteyen Devletin Adalet Bakanlığı tarafından istenilen Devletin Adalet Bakanlığına, yahut sözleşen ilgili Devletler arasındaki anlaşma gereğince doğrudan doğruya isteyen Devletin makamları tarafından istenilen Devletin makamlarına yapılacak, cevaplar da aynı yolla verilecektir.

2-Geciktirilemeyecek hallerde, istekler ve bildirmeler Suç Polisi Milletlerarası Kuruluşu (İnterpol) aracılığı ile yapılabilecektir.

3-Sözleşen Devletler, Avrupa Konseyi Genel Sekreterine yapacakları bir beyan ile, bu maddenin 1 inci fıkrasında öngörülen yazışma kaidelerine istisna koymak istediklerini bildirebileceklerdir.

Madde 16

Yerine getirme istekleri ile birlikte yerine getirilmesi istenilen kararın aslı veya aslına uygunluğu belirtilen bir sureti ve diğer gerekli belgeler gönderilecektir.İstenilen Devlet talep ettiğinde, ceza dosyasının tamamını veya bir kısmının aslına uygunluğu belirtilen sureti de gönderilecektir. Müeyyidenin yerine getirilebilir olduğunu isteyen Devletin yetkili makamı tarağından belirtilecektir.

Madde 17

İstenilen Devlet, isteyen Devletin verdiği bilgilerin bu Sözleşmenin uygulanması için yetersiz olduğu kanısında ise gerekli ek bilgileri ister ve bu bilgilerin elde edilmesi için bir süre tayin edebilir.

Madde 18

1-İstenilen Devlet makamları, yerine getirme isteği üzerine verdikleri kararı isteyen Devlet Makamlarına derhal bildireceklerdir.

2-Müeyyide yerine getirildiğinde, istenilen Devlet Makamları bunu belirten bir belgeyi isteyen Devlet Makamlarına göndereceklerdir.

Madde 19

1-Bu maddenin 2 inci fıkrasındaki hükümler dışında, isteklerin ve ekli belgelerin tercümesi istenmeyecektir.

2-Sözleşen Devletler, imza ya da onay, kabul veya katılma belgesini tevdi sırasında, Avrupa Konseyi Genel Sekreterine hitap eden bir beyan ile, isteklerin ve ekli belgelerin kendi dilinde yahut Avrupa Konseyinin resmi dillerinden herhangi birinde yahut bunlardan göstereceği birinde yapılmış tercümeleri ile birlikte gönderilmesini istemek yetkisini saklı tuttuklarını beyan edebilirler. Diğer Devletler karşılıklılık kaidelerini uygulayabilirler.

3-Bu madde, sözleşen Devletlerin ikisi veya daha fazlası arasında yürürlükte bulunan veya yürürlüğe konulacak olan anlaşma

ve uyuşmalardaki isteklerin ve ekli belgelerin tercümesiyle ilgili hükümlere tesir etmeyecektir.

Madde 20

Bu Sözleşme uyarınca gönderilen belgeler imza tasdikli formalitesinden muaf tutulmuşlardır.

BÖLÜM - 3

Gıyabi Hükümler ve Ceza Kararnameleri

1- Bu Sözleşmedeki aykırı hükümler saklı olmak üzere, gıyabi hükümlerin ve ceza kararnamelerinin yerine getirilmesinde, diğer hükümlerin yerine getirilmesi kuralları uygulanacaktır.

2- 3 üncü fıkra hükmü saklı olmak üzere, sözleşen Devletlerden her birinin ceza yargılama makamları tarafından hükümlü duruşmada hazır bulunmadan, bir ceza davası sonunda verilen her karar bu Sözleşmeye göre gıyabi hüküm sayılacaktır.

3- 25 ve 26 ıncı maddelerin 2 inci fıkraları ve 29 uncu madde hükümlerine zarar vermemek kaydı ile;

(a) Gıyabi hüküm veya ceza kararname, hüküm Devletin de hükümlünün itirazı üzerine teyit edilmiş veya yeniden verilmişse,

(b) Hükümlü istinaf etmiş olmak şartı ile, gıyabi hüküm istinaf kanun yolunda verilmişse, yüze karşı verilmiş sayılacaktır.

Madde 22

İtiraz edilmemiş veya aleyhinde başka bir kanun yoluna gidilmemiş olan gıyabi hükümler ve ceza kararname, verilmelerinden itibaren, tebliğ edilmeleri ve muhtemelen yerine getirilmeleri amacı ile istenilen Devlete gönderilebilirler.

Madde 23

1-İstenilen Devlet, gıyabi hükmün veya ceza kararnamesinin yerine getirilmesi isteğinin işleme konulabileceğini görürse, isteyen Devlette verilen kararı hükümlünün şahsına tebliğ ettirir.

2-Hükümlüye, tebliğ sırasında:

(a) Bu Sözleşme uyarınca yerine getirme isteğinin gönderildiği,

(b) Bu karara karşı sadece 24 üncü maddede belirtilen itiraz yoluna gidilebileceği,

(c) İtirazın, tebliğ belgesinde gösterilecek makama yapılacağı ve 24 üncü maddenin aradığı şartlara uygun olarak yapılması gerektiği, itiraz üzerine duruşmanın hüküm veren Devlet makamları tarafından yapılmasını isteyebileceği,

(d) Süresinde itiraz edilmediği takdirde, bu Sözleşmenin bütünü bakımından yüze karşı verilmiş bir karar sayılacağı bildirilecektir.

3-Tebliğ tutanağının bir sureti yerine getirmeyi isteyen Devlete derhal yollanacaktır.

Madde 24

1-Karar 25 inci maddeye uygun olarak tebliğ edildikten sonra hükümlüye açık olan yol sadece “itiraz”dır.Bu itiraz, hükümlünün seçimine göre ya isteyen Devletin yahut istenilen Devletin yargılama makamlarınca incelenir.Hükümlü seçim yapmazsa, itiraz istenilen Devlet yargılama makamları önüne götürülür.

2-Yukarıdaki fıkrada belirtilen her iki halde de itirazın kabul edilebilmesi için, tebliğden itibaren 30 günlük bir süre içinde istenilen

Devlet makamına hitap eden bir beyan ile yapılmış olması gerekir.Süre, istenilen Devletin bir husustaki kurallarına göre hesaplanır.Bir Devletin yetkili makamı, yerine getirmeyi isteyen makama derhal bilgi verecektir.

Madde 25

1-Hükümlü hazır bulunmaz yahut isteyen Devlet kanununa göre kendisini temsil ettirmezse, mahkeme itirazı yapılmamış sayar.Bu karar istenilen Devletin yetkili makamına bildirilir.Mahkemenin itirazın kabul edilmezliğine karar vermesi halinde de aynı şekilde hareket edilir.Her iki halde de gıyapta verilen hüküm yahut ceza kararnamesi, bu Sözleşmenin bütünü bakımından yüze karşı verilmiş sayılır.

2-İtiraz isteyen Devlette incelenecekse, hükümlü bu Devlette bu işin yeniden yargılanması için tespit edilecek duruşmada hazır bulunmaya davet edilir.Bu davet, duruşmadan en az 21 gün önce hükümlünün şahsına tebliğ edilecektir.Bu süre, hükümlünün muvaffakatı ile kısaltılabilecektir.Yeni yargılama, isteyen Devletin yetkili mahkemesi tarafından ve bu Devletin muhakeme kurallarına göre yapılacaktır.

3-Hükümlü hazır bulunur veya isteyen Devlet kanununa göre kendisini temsil ettirirse ve itirazın kabul edilebilirliğine karar verilirse, yerine getirme isteği yapılmamış sayılır.

Madde 26

1-İtiraz istenilen Devlette incelenecekse, hükümlü bu Devlette bu işin yeniden yargılanması için tespit edilecek duruşmada hazır bulunmaya davet edilir.Bu davet, duruşmadan en az 21 gün önce hükümlünün şahsına tebliğ edilecektir.Bu süre, hükümlünün muvaffakatı ile kısaltılabilecektir.Yeni yargılama, istenilen Devletin mahkemesi tarafından ve bu Devletin muhakeme kurallarına göre yapılacaktır.

2-Hükümlü hazır bulunmazsa yahut istenilen Devletin kanununa göre kendisini temsil ettirmezse, mahkeme itirazı yapılmamış sayar.Gerek bu halde gerek itirazın kabul edilmezliğine mahkemenin karar vermesi halinde gıyabi hüküm veya ceza kararnamesi, bu Sözleşmenin bütünü bakımından yüze karşı sayılır.

3-Hükümlü hazır bulunursa yahut istenilen Devletin kanunlarına göre kendisini temsil ettirirse ve itirazın kendisini temsil ettirirse ve itirazın da kabul edilebilirliğine karar verilirse, eylem bu Devlette işlenmişçesine ve ceza davası zamanaşımına uğramamış olmak şartı

ile , yargılama yapılır.İsteyen Devlette verilmiş olan hüküm verilmemiş sayılır.

4-Hüküm Devletinde bu Devletin kanun ve tüzüklerine uygun olarak yapılmış kovuşturma ve soruşturma işlemleri, istenilen Devlette bu Devletin makamları tarafından yapılmış işlemler gibi sayılır.Ancak bu sayma, bu işlemlere isteyen Devletteki ispat kuvvetinden daha fazlasını veremeyecektir.

Madde 27

Gıyabi hükümle veya ceza kararnamesi ile mahkum olan kişi, yapacağı itiraz ve ondan sonraki muhakeme için, istenilen Devlette ve gerekiyorsa isteyen Devlette, bu Devletlerin kanunlarının öngördüğü hallerde ve şartlar altında kendisine müdafî tayin ettirmek hakkından faydalanacaktır.

Madde 28

26 ıncı maddenin 3 üncü fıkrası gereğince yapılan duruşmada verilen kararlarda ve bunların yerine getirilmesinde, sadece istenilen Devletin kanunları uygulanır.

Madde 29

Gıyabi hükümle veya ceza kararnamesi ile mahkum edilen kişi itiraz etmezse, karar bu sözleşmenin bütünü bakımından yüze karşı verilmiş sayılır.

Madde 30

Hükümlü, iradesi dışında sebepler yüzünden 24, 25 ve 26 ıncı maddelerde yazılı süreleri geçirmiş yahut tayin edilen duruşmada hazır bulunmamışsa, milli kanunların eski hale getirmeyle ilgili hükümleri uygulanır.

BÖLÜM - 4

Geçici Tedbirler

Madde 31

İsteyen Devlet, hürriyeti bağlayıcı bir müeyyidenin yerine getirilmesi için yaptığı isteğın kabul edildiğini bildiren belgeyi

aldıktan sonra, hükümlü kendi ülkesinde bulunursa, yerine getirmenin sağlama bağlanması için zorunlu görmek şartı ile, 43.maddeye göre nakil amacı ile bu kimseyi, hürriyetinden yoksun kılabilir.

Madde 32

1-İstenilen Devlet yerine getirme isteğinden sonra:

(a) Kendi kanunu bu suç yüzünden tutmaya izin veriyorsa,

(b) Kaçma yahut gıyabi mahkumiyet halinde delillerin karartılması tehlikesi varsa, hükümlüyü hürriyetinden yoksun kılabilir.

2-İstenilen Devlet, isteyen Devlet yerine getirmeyi isteme niyetini bildirdikten sonra ve bu Devletin isteği ile, (a) ve (b) bentlerinde gösterilen şartlar gerçekleşmiş olmak şartı ile, hükümlüyü hürriyetinden yoksun kılabilir.Bu istekte mahkumiyete sebep olan suç, işlendiği yer, zaman ve hükümlünün mümkün olduğu kadar açık eşkali bildirilecektir.Mahkumiyete yol açan eylemler de kısaca açıklanacaktır.

Madde 33

1-Hürriyetinden yoksun kılmada istenilen Devletin kanunu uygulanır.Serbest bırakmada da bu kanunun tayin ettiği şartlara göre hareket edilir.

2-Hürriyetinden yoksun kılınma, her halde:

(a) Hükmedilmiş olan hürriyeti bağlayıcı ceza kadar sürdüğünde,

(b) 32 inci maddenin 2 inci fıkrası uyarınca yapılmışsa ve istek hürriyetinden yoksun kılınmanın başlamasından itibaren 18 gün içinde 16 inci maddede belirtilen belgelerle birlikte istenilen Devletin eline geçmezse sona erer.

Madde 34

1-32 inci madde gereğince istenilen Devlette Hürriyetinden yoksun kılınan ve yaptığı itiraz üzerine 25 inci madde gereğince isteyen Devletin yetkili mahkemesinde duruşmaya çağrılan kişi, bu amaç ile isteyen Devlete nakledilir.

2-Nakledilen kişi, isteyen Devlet tarafından 33 üncü maddenin 2 inci fıkrasının (a) bendi gereğince veya bu Devlet yeni mahkumiyetin yerine getirilmesini istemezse serbest bırakılır.Nakledilen kişi, serbest bırakılmamışsa, en kısa zamanda isteyen Devlete geri verilir.

Madde 35

1-Yaptığı itiraz üzerine isteyen Devletin yetkili mahkemesine davet edilen kişi, açıkça ve yazılı olarak muvafakat etmedikçe, istenilen Devlet ülkesinden hareketinden önce ve davette belirtilmemiş bir eylem yüzünden kovuşturulamayacağı ve yargılanamayacağı gibi hürriyetinden de bu eylemden dolayı verilmiş olan ceza veya emniyet tedbirinin yerine getirilmesi için yoksun kılınmaz veya hürriyeti hiçbir suretle sınırlandırılmaz.³⁴ üçüncü maddenin 1 inci fıkrasında öngörülen halde, yazılı muvaffakatın bir sureti o kişinin nakledildiği Devlete gönderilecektir.

2-Çağırılan kişi isteyen Devletin ülkesini, hazır bulunduğu duruşmayı takip eden karardan sonra 15 gün içinde sahip olduğu imkana rağmen terk etmezse veya terk ettikten sonra tekrar çağırılmadığı halde geri dönerse yukarıdaki fıkra uygulanmaz.

Madde 36

1-Müsadere kararının yerine getirilmesi istendiğinde, istenilen Devlet benzer eylemlerde elkoymaya cevaz veriyorsa, müsadere edilecek eşyaya elkonulabilir.

2-Elkoymadan istenilen Devletin kanunu uygulanır.Elkoyma kararının kaldırılması şartlarını da bu kanun tayin eder.

BÖLÜM - 5

Müeyyidelerin Yerine Getirilmesi

(a) (a) Genel Hükümler

Madde 37

İsteyen Devlette hükmolunan bir müeyyidenin istenilen Devlette yerine getirilmesi ancak bu Devletin bir mahkemesinin kararı ile mümkündür. Sözleşen Devletler, para cezalarının veya müsaderelerinin yerine getirilmesinde başka makamları da, bu makamların kararlarına karşı yargılama makamlarına başvurmak imkanı tanımak şartı ile, yetkili kılabilirler.

Madde 38

İstenilen Devlet yerine getirme isteğinin işleme konulmamasını uygun görürse, işi mahkemeye veya 37 inci maddeye göre tayin edilecek makama gönderir.

Madde 39

1-Mahkeme, yerine getirme isteği hakkında bir karar vermeden önce, görüşünü bildirme imkanını hükümlüye verir.Hükümlü isterse, mahkeme tarafından doğrudan doğruya veya istinabe yolu ile sorguya çekilir.Hükümlü doğrudan doğruya sorguya çekilmeyi açıkça isterse bu isteği kabul olunur.

2-Bununla beraber, mahkeme tarafından doğrudan doğruya sorguya çekilmek isteyen kişi, isteyen Devlette ceza veya tutukevinde ise, hakim yerine getirme isteğinin kabulü hakkındaki kararını onun gıyabında verebilir.Ancak 44 üncü maddede öngörülen ve yerine getirilmesi istenilen müeyyide yerine geçecek müeyyidenin tayini muamelesi istenilen Devlete nakledilip mahkeme önüne çıkma imkanı bulmasına kadar durdurulur.

Madde 40

1- İşe elkoyan mahkeme veya 37 inci maddede gösterilen hallerde bu maddeye göre tayin edilen makam:

(a) Yerine getirilmesi istenilen müeyyidenin bir Avrupa ceza yargısı ile verilmiş olup olmadığını,

(b) 4 üncü maddedeki şartların gerçekleşmiş bulunup bulunmadığını,

(c) 6 ıncı maddenin (a) bendindeki şartın gerçekleşmediğini yahut yerine getirmeye engel teşkil edip etmediğini,

(d) Yerine getirmenin 7 inci maddeye aykırı düşüp düşmediğini,

(e) Gıyabi hüküm veya ceza kararnamesi söz konusu ise, bu kesimin 3 üncü bölümündeki şartların gerçekleşip gerçekleşmediğini araştırır.

2-Sözleşen Devletler, hakimi veya 37 inci maddeye göre tayin edilecek makamı, bu sözleşmede yerine getirme için öngörülen diğer şartları incelemekle de görevlendirmekle serbesttirler.

Madde 41

İstenilen yerine getirme bakımından bu bölüm gereğince mahkemelerin verebilecekleri kararlar ile 37 inci maddeye göre tayin edilecek idari makamın kararı üzerine başvuru olan hakimlerin kararlarına karşı kanun yolu tanınacaktır.

Madde 42

İstenilen Devlet kararda açıklanmaları veya kararın zımnen dayanağını teşkil etmeleri nispetinde, eylemlerin sabit görülmesi ile bağılıdır.

(b) Sadece Hürriyeti Bağlayıcı Müeyyidelerin Yerine Getirilmesine İlişkin Hükümler

Madde 43

Hükümlü isteyen Devletin ceza veya tutukevinde ise, bu Devletin kanunlarında aksine bir hüküm olmadıkça, yerine getirme isteğinin kabul edildiğini isteyen Devletler öğrenir öğrenmez, istenilen Devlete nakledilecektir.

Madde 44

1-Mahkeme yerine getirme isteğini kabul ederse isteyen Devlette hükmolunan hürriyeti bağlayıcı müeyyide yerine geçecek olan ve aynı eylem için kendi kanununun öngördüğü müeyyideyi tayin eder. Bu müeyyide, 2 inci fıkrada gösterilen sınırlar içinde

olmak üzere, isteyen Devlette hükmolunan nitelik veya süre bakımından farklı olabilir. Bu sonucu müeyyide, istenilen Devlet Kanununun o nitelikteki ceza için kabul ettiği aşağı haddenden daha aşağı ise, mahkeme bu aşağı had ile bağlı olmayıp isteyen Devlette hükmolunan müeyyide kadar bir müeyyide uygular.

2- Mahkeme, müeyyideyi tespit ederken, hükümlünün isteyen Devlette verilen kararlarla beliren ceza durumunu ağırlaştıramaz.

3- Mahkumiyetten sonra müeyyidenin bir kısmı yerine getirilmişse yahut hükümlü geçici olarak hürriyetinden yoksun kılınmışsa, bu süreler tamamen mahsup edilir. Mahkumiyetten önceki tutmaların mahsubu isteyen Devletin kanununa göre mecburi ise bu mahsup da yapılır.

4- Sözleşen Devletler, Avrupa Konseyi Genel Sekreterini her zaman bir beyan yapabilecekler ve bu beyan onlara, bu sözleşmeyi uygularken, aynı nitelikteki bir müeyyide için kendi kanunlarının kabul ettiği yukarı haddenden daha yüksek olarak isteyen Devlette hükmolunmuş aynı nitelikteki hürriyeti bağlayıcı müeyyideyi yerine getirmek hakkını verecektir. Ancak bu kuralın uygulanabilmesi için bu Devletin kanununun aynı eylem için daha ağır nitelikte ve en az isteyen Devlette hükmolunan sürede bir müeyyide uygulanmasını mümkün kılması gerekmektedir. Bu fıkraya göre uygulanacak müeyyide süresi ve akacı gerektiriyorsa, başka nitelikte müeyyidelerin yerine getirilmesine mahsus müesseselerde yerine getirilebilir.

c) Yerine Para Yahut Müsadere Cezalarının Yerine Getirilmesine İlişkin Hükümler

Madde 45

1- Mahkeme yahut 37 inci maddeye göre tayin edilen makam, para cezasının yahut belli bir miktar paraya ilişkin müsadere cezasının yerine getirilmesini kabul edince, kararın verildiği tarihteki kuru esas tutarak yabancı parayı istenilen Devletteki paraya çevirir. Ödettirecek para veya müsadere cezasının miktarı böylece tespit edilirken, aynı eylem için bu Devlet kanununun kabul ettiği yukarı had aşılamaz. Kanun yukarı had tayin etmemişse, böyle bir eylem için bu Devlette mutad surette hükmolunan para cezası miktarından fazlası tayin edilemez.

2-Bununla beraber, mahkeme yahut 37 inci maddeye göre tayin edilen makam, kendi kanunu aynı eylem için bu müeyyideyi öngörmemiş fakat daha ağır müeyyideler hükmedilmesine imkan tanımışsa, isteyen Devlette hükmolunan miktara kadar para cezasını yahut belli bir miktar paranın müsaderesi cezasını muhafaza edebilir. İsteyen Devlette hükmolunan müeyyide istenilen Devlet kanunundaki yukarı haddi aşıyorsa, bu kanunun daha ağır müeyyideler hükmedilmesine müsaade etmesi şartı ile, isteyen Devlette hükmolunan miktar muhafaza olunabilir.

3-İsteyen Devletçe kabul edilen süre veya taksit gibi ödeme kolaylıklarına istenilen Devlet riayet edecektir.

Madde 46

1-Yerine getirme isteği belli bir eşyanın müsadereğini gerektiriyorsa, mahkeme veya 37 inci maddeye göre tayin edilen makam, aynı eylem için istenilen Devletin kanununun müsadereye cevaz vermesi şartı ile, bu eşyanın müsadereğine karar verir.

2-Bununla beraber, mahkeme yahut 37 inci maddeye göre tayin edilecek makam, isteyen Devlette hükmolunan müsadere cezasını, bu ceza istenilen Devlet kanununda öngörölmüş olmasa dahi, bu kanun daha ağır müeyyidelerin tatbikine imkan verdiği takdirde, aynen muhafaza edilebilir.

Madde 47

1-Ceza olarak ödenen paralar ile müsadere edilen eşya ve para, üçüncü kişilerin haklarına zarar vermemek şartı ile, istenilen Devletin malı olur.

2-Müsadere edilen eşya özel bir değer taşıyorsa, istediği takdirde, isteyen Devlete geri verilebilir.

Madde 48

Para cezasının ödettirilmesinin imkansızlığı anlaşılırsa, istenilen Devletin mahkemesi para cezasını hürriyeti bağlayıcı bir müeyyideye çevrilebilir. Ancak bunun için, her iki Devletin kanununun bu çevirmeyi kabul etmesi veya isteyen Devletin yerine getirmeyi sadece para cezası bakımından istediğini açıkça bildirmemiş olması gerekir. Mahkeme hürriyeti bağlayıcı müeyyide uygulamaya karar verirse, şu suretle hareket edilecektir.

a) Para cezasının hürriyeti bağlayıcı cezaya çevrilmesi, isteyen Devlette verilen kararda yazılı ise, istenilen Devlet mahkemesi kendi kanununun öngördüğü kurallara göre cezanın niteliğini ve süresini tayin eder. Kararda önceden belirtilen hürriyeti bağlayıcı müeyyide istenilen Devletin kanununun müsaade ettiği aşağı ise, mahkeme bu aşağı had ile bağlı olmayıp isteyen Devlette tayin edilen sürede bir müeyyide uygular. Müeyyideyi tayin ederken mahkeme hükümlünün isteyen Devlette verilen kararla beliren ceza durumunu ağırlaştırmaz.

b) Diğer hallerde, istenilen Devlet Mahkemesi çevirmeyi, isteyen Devlet Kanununun ngrdğ hadleri nazara alarak, kendi kanununa göre yapar.

d) Sadece Yasaklamaların Yerine Getirilmesine İlişkin Hükümler

Madde 49

1-Bir yasaklamanın yerine getirilmesi istendiğinde, istenilen Devlet kanunu aynı suç için yasaklamaya hkmlenmesine cevaz veriyorsa, isteyen Devlette hkmlenen yasaklamanın istenilen Devlette tesirini göstermesi kabul edilir.

2-Başvurulan mahkeme, yasaklamanın kendi Devletinin ülkesinde yerine getirilmesinin uygunluğunu serbestçe değerlendirir.

Madde 50

1-Mahkeme yasaklamanın yerine getirilmesine karar verirse, isteyen Devlet, ceza yargısında tespit edilen sınırları aşmamak şartı ile, kendi kanunun öngördüğü hadler içinde süreyi tayin eder.

2-Yasaklama birden fazla haktan yoksunluğa veya onları kullanmadan yasaklanmaya ilişkin ise, mahkeme yasaklamayı hakların bir kısmına kastedebilir.

Madde 51

11 inci madde yasaklamalara uygulanmaz.

Madde 52

İstenilen Devlet, bu bölüm hükümlerine göre verilen bir kararla hükümlünün yasaklanan haklarının geri verilmesine karar verebilir.

KESİM - III

Avrupa Ceza Yargılarının Milletlerarası Sonuçları

BÖLÜM - I

Ne bis in idem

Madde 53

1-Bir Avrupa Ceza yargısına konu olan kişi:

a) Beraat etmişse,

b) Hakkında bir müeyyide hükümlenmişse da:

i) Bu müeyyide tamamen yerine getirilmişse veya yerine getirilmekte ise,

ii) Bu müeyyide zamanaşımı dolayısıyla ile yerine getirilemiyorsa,

c) Mahkeme suçluluğu tespit edip müeyyideyi tayin etmemişse, aynı eylemlerden dolayı diğer bir sözleşen Devlette kovuşturulamaz, mahkum edilemez veya hakkındaki müeyyide yerine getirilemez.

2-Bununla beraber, sözleşen devletler, yargıya yol açan eylem bu Devletlerde kamusal nitelikte bir kişiye, bir kuruma veya bir şeye karşı işlenmişse yahut yargıya konu olan kişi bu devletlerde kamusal

nitelik taşımakta ise, kendileri kovuşturma istemiş olmadıkça, “ne bis in idem” sonucunu kabul etmeğe mecbur değillerdir.

3-Ülkesinde eylem işlenen yahut kendi kanununa göre işlendiğini kabul eden Devlet de, kendisi kovuşturma istemiş olmadıkça “ne bis in ideme” sonucunu kabule mecbur değildir.

Madde 54

Sözleşen diğer Devlette aynı eylemden yargılanan bir kişi aleyhine yeni bir kovuşturma yapıldığında, eski hükmün yerine getirilmesi dolayısı ile hürriyetten yoksun tutma süresi, yeniden hükmolunacak müeyyideden mahsup edilecektir.

BÖLÜM - 2

Göz önünde tutma

Madde 56

Sözleşen Devletler, mahkemelerinin, bir hüküm verirlerken bir diğer suç dolayısı ile daha önce yüze karşı olarak yapılan bir muhakeme sonucunda verilmiş olan Avrupa ceza yargısını göz önünde tutup kanunlarının kendi ülkelerinde verilen yargılar için öngördüğü sonuçların hepsini veya bir kısmını ona bağlayabilmelerini sağlayacak uygun tedbirleri alacaklar ve bu yargıları hangi şartlarla göz önünde tutacaklarını tayin edeceklerdir.

Madde 57

Sözleşen Devletler, yüze karşı yapılan muhakeme sonucunda verilen Avrupa ceza yargılarını göz önünde tutup kendi kanunlarının kendi ülkelerinde verilen yargılara bağladıkları yasaklamaların hepsini veya bir kısmını onlara bağlayabilmelerini sağlayacak uygun tedbirleri alacaklar ve bu yargıların hangi şartlarla göz önünde tutulacağını tayin edeceklerdir.

KESİM - IV

Son Hükümler

Madde 58

1-Bu Sözleşme Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesinde temsil edilen üye Devletlerin imzalarına açık tutulacaktır. Sözleşme, onaylanacak veya kabul edilecektir. Onay veya kabul belgeleri, Avrupa Konseyi Genel Sekreterine verilecektir.

2-Sözleşme, onay veya kabul hakkındaki üçüncü belgenin verilmesinden 3 ay sonra yürürlüğe girecektir.

3-Sözleşme, daha sonra onaylayan veya kabul eden imzalayıcı Devletler bakımından, onay veya kabul belgelerinin verilmesinden 3 ay sonra yürürlüğe girecektir.

Madde 59

1-Bu Sözleşme yürürlüğe girdikten sonra, Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi Konsey üyesi olmayan bir Devleti de Sözleşmeye katılmaya davet edebilecektir. Davet hakkındaki karar, Sözleşmeyi onaylamış olan Konsey üyelerinin oybirliği ile verilecektir.

2-Katılma, bunu belirten belgenin Avrupa Konseyi Genel Sekreterine verilmesi ile olacak ve bu tarihten 3 ay sonra hüküm ifade edecektir.

Madde 60

1-Sözleşen Devletler, imzalarırken veya onay, kabul yahut katılma belgelerini verirken, bu Sözleşmenin uygulanacağı ülkeyi veya ülkeleri tayin edebileceklerdir.

2-Sözleşen Devletler, onay kabul veya katılma belgelerini verirken veya daha sonra Avrupa Konseyi Genel Sekreterine yapacakları bir beyan ile bu Sözleşmenin uygulanmasını evvelce bildirdikleri ülkelerden başka dış münasebetlerini idare ettikleri yahut namlarına hareket etmeğe mezun buldukları ülke veya ülkelere yayabileceklerdir.

Madde 61

1-Sözleşen Devletler, imzalarırken veya onay, kabul yahut katılma belgelerini verirken, bu Sözleşmenin I sayılı ekinde

gösterilen çekincelerden, birini veya daha fazlasını kullanacaklarını beyan edebileceklerdir.

2-Sözleşen Devletler, yukarıdaki fıkraya uygun olarak beyan ettikleri çekincelerin tamamını veya bir kısmını, Avrupa Konseyi Genel Sekreterine yapacakları bir beyan ile, geri alabileceklerdir. Bu beyanlar alındıkları tarihte hüküm ifade edecektir.

Madde 62

1-Sözleşen Devletler her zaman Avrupa Konseyi Genel Sekreterine hitaben yapacakları bir beyan ile bu Sözleşmenin II yahut III sayılı eklerine ilave edilecek kanuni hükümleri bildirebileceklerdir.

2-II yahut III sayılı eklerde sözü geçen milli mevzuatta yapılan ve bu eklerde verilen bilgilerin yanlış olması sonucunu doğuran her değişiklik Avrupa Konseyi Genel Sekreterine bildirilecektir.

3-Yukarıdaki fıkralar gereğince II yahut III sayılı eklerde yapılacak değişiklikler, her Sözleşen Devlet bakımından, Avrupa Konseyi Genel Sekreterinin kendilerine bildirmesinden 1 ay sonra hüküm ifade edecektir.

Madde 63

1-Sözleşen Devletler, bu Sözleşmenin uygulanması amacı ile, onay, kabul veya katılma belgelerini verirken, Avrupa Konseyi Genel Sekreterine kendi memleketlerinde uygulanabilecek müeyyideler ve bunların yerine getirilmesi hakkında faydalı bilgileri vermeye mecburdurlar.

2-Yukarıdaki fıkra gereğince verilen bilgilerin yanlış olması sonucunu doğan sonraki değişiklikler de Avrupa Konseyi Genel Sekreterine bildirilecektir.

Madde 64

1-Bu Sözleşme, suçluların geri verilmesini yahut özel konuları düzenleyen milletlerarası sözleşmelerden doğan hak ve borçlara tesir etmeyecek ve Sözleşen Devletler arasında yapılmış diğer sözleşmelerde bulunan ve bu Sözleşmenin konusunu teşkil eden maddelerle ilgili hükümlere de dokunmayacaktır.

2-Sözleşen Devletler, bu Sözleşme ile düzenlenen meselelerle ilgili olarak, ancak bu sözleşmenin hükümlerini tamamlamak veya

bu Sözcleşme prensiplerinin uygulanmasını kolaylaştırmak üzere iki veya daha fazla taraflı sözcleşmeler yapabilirler.

3-Bununla beraber, Sözcleşen Devletler aralarında belli bir rejim yahut tek tip kanun esasını üzerine kurmuşlarsa veya kurarlarsa, istedikleri takdirde bu Sözcleşmeye rağmen, bu konulardaki karşılıklı münasebetlerini düzenlemede sadece bu sistemlere dayanmak yetkisine sahip olacaklardır.

4-Sözcleşen Devletlerden karşılıklı münasebetlerinde bu Sözcleşmeyi yukarı ki fıkra gereğince uygulanmayacak olanlar, bunu Avrupa Konseyi Genel Sekreterine yazı ile bildireceklerdir.

Madde 65

Avrupa Konseyinin “Suç Meseleleri Avrupa Komitesi”, bu Sözcleşmenin uygulanmasını takip edecek ve ihtiyaç duyulduğunda uygulamadan çıkacak güçlüklerin dostça halledilmesini kolaylaştıracaktır.

Madde 66

1-Bu SzleŖme sresiz olarak yrrlkte kalacaktır.

2-SzleŖen Devletler, bu SzleŖmeden ayrıldıklarını Avrupa Konseyi Genel Sekreterine yapacakları yazılı bir beyan ile bildirebileceklerdir.

3-SzleŖmeden ayrılma, bildirmenin Genel Sekreterce alınmasından 6 ay sonra hkm ifade edecektir.

Madde 67

Avrupa Konseyi Genel Sekreteri, Konseyin Bakanlar Komitesinde temsil edilen ye Devletlere ve bu SzleŖmeye katılan her Devlete:

(a) Her imzalanışı,

(b) Her onay, kabul veya katılma belgesinin veriliŖini,

(c) 58 inci maddeye gre SzleŖmenin her yrrlge giriŖ tarihini,

(d) 19 uncu maddenin 2 inci fıkrası uyarınca kendisine yapılan her beyanı,

(e) 44 nc maddenin 4 nc fıkrası uyarınca kendisine yapılan her beyanı,

(f) 60 ıncı maddenin 4 üncü fıkrası uyarınca kendisine yapılan her beyanı,

(g) 61 inci maddenin 1 inci fıkrası uyarınca beyan edilen çekinceleri veya bunların geri alınmasını,

(i) 63 üncü maddenin 1 inci fıkrası uyarınca kendisine verilen bilgileri ve anılan maddenin 2 inci fıkrası uyarınca sonradan yapılan bildirmeleri,

(j) 64 üncü maddenin 2 inci fıkrası uyarınca yapılmış iki veya daha fazla taraflı anlaşmalar yahut 64 üncü maddenin 3 üncü fıkrası uyarınca kabul edilen tek tip kanunlar hakkındaki bildirmeleri,

(k) 66 ıncı madde uyarınca kendisine yapılan bildirmeleri ve Sözleşmede ayrılmanın hüküm ifade edeceği tarihi bildirecektir.

Madde 68

Bu Sözleşme ve onun caiz gördüğü beyan ve bildirmeler, ancak Sözleşen ilgili Devletler arasında yürürlüğe girmesi tarihinden sonra verilecek kararların yerine getirilmesinde uygulanacaktır.

Aşağıda imzaları bulunan yetkililer bu Sözleşmeyi imzalamışlardır. Bu Sözleşmenin Lahey'de 28 Mayıs 1970 tarihinde düzenlenen ve her ikisi de muteber Fransızca ve İngilizce metinlerini ihtiva eden tek nüshası Avrupa Konseyi arşivlerinde saklanacaktır.

Avrupa Konseyi Genel Sekreteri bunun tasdikli bir suretini imzalayan veya katılan her Devlete verecektir.

EK-1

Sözleşen Devletlerden her biri:

(a) Mali veya dini bir suç dolayısı ile mahkumiyet kararı verildiği kanısında ise yerine getirmeyi reddetmek,

(b) Kendi kanununa göre sadece idari makamların yetkisine giren bir eylemden dolayı hükmolunmuş bir müeyyideyi yerine getirmeyi reddetmek,

(c) Aynı eylemden dolayı ceza davası kendi kanununa göre zamanaşımına uğramış olacağı bir tarihte, isteyen Devlet makamlarının verdiği Avrupa ceza yargısını yerine getirmeyi reddetmek,

(d) Gıyabi hükümlerin ve ceza kararnamelerinin yahut bu iki kategoriden yalnız birinin yerine getirilmesini reddetmek.

(e) Asli bir yetkiye malik olduğu hallerde 8 inci madde hükümlerinin uygulanmasını kabul etmeyip bu hallerde isteyen Devlette yapılan ve orada zamanaşımını kesici veya durdurucu

sonuçları olan işlemlerin sonuçlarının değil sadece kendilerinin eődeęerlilięini tanımak,

(f) III üncü kesimin uygulanmasını iki bölümünden yalnız biri bakımından kabul etmek hakkını saklı tuttuklarını beyan edebileceklerdir.

EK-II

Ceza Kanunlarının Cezalandırdıkları Dışında Kalan Suçlar

Aşağıdaki suçlar, ceza kanunlarının cezalandırdığı suçlarla bir tutulacaklardır:

Fransa’da :”Contravention de grande vorie” diye adlandırılan ve karőılıęında müeyyide öngörölmüş bulunan kanuna aykırı tutumlar,

Federal Almanya’da : Haklarında 24/05/1968 tarihli “Düzen Kurallarına Aykırılıklar Kanunu) (Gesetz über Ordnunwidrigketiten) (DCLB 1968, 1 481) ile öngörölen muhakeme usulü uygulanan kanuna aykırı tutumlar,

İtalya'da :Haklarında 03/03/1967 tarihli ve 317 sayılı Kanun uygulanabilen kanuna aykırı tutumlar

EK-III

Ceza Kararnameleri Listesi

Avusturya :

Strafverfügung (Ceza Muhakemesi Kanununun 460-62 inci maddeleri)

Danimarka :

Bodeforelaeg yahut bodevedtageles (Adalet İdaresi Kanununun 931 inci maddesi)

Fransa:

1.Amende de composition (Ceza Muhakemesi Kanununun 524-528 inci maddeleri ile R 42- R 50 inci maddeleri)

2-Ordonance penale (Yalnız Aşağı Rhin, Yukarı Rhin ve Moselle vilayetlerinde uygulanır.)

Almanya:

1-Strafbefehl (Ceza Muhakemesi Kanununun 407-412 inci maddeleri)

2-Strafverfügung (Ceza Muhakeme Kanununun 413 üncü maddesi)

3-Bussgeldbescheid (24 Mayıs 1968 tarihli Kanunun 65-66 inci maddeleri BGBL 1968 I, 481)

İtalya:

1-Decreto penale (Ceza Muhakemesi Kanununun 506-510 uncu maddeleri)

2-Decreto penale (7 Ocak 1929 tarihli 4 sayılı Kanunla mali suçlarda)

3-Decreto penale (Deniz Trafığı Kanununun 1242-43 üncü maddeleri)

4-3 Mart 1967 tarihli 317 sayılı Kanuna dayanılarak veverilen karar.

Lüksemburg :

1-Ordonance penale (Ceza kararlameleri hakkındaki
31/07/1924 tarihli kanun)

2-Ordonance penale (Karayolları trafiğini düzenleyen
14/02/1955 tarihli Kanunun 16 ıncı maddesi)

Norveç:

1-Forelegg (Ceza Muhakemesi Kanununun 287-290 ıncı
maddeleri)

2-Forenklet forelegg (karayolları Trafiğı Kanununun 31 B
maddesi)

İsveç

1-Strafförelaggande (Muhakeme Kanununun 48 inci bölümü)

2-Förelaggande av ordningsbot (Muhakeme Kanununun 48
inci bölümü)

İsviçre

1-Strafbefehl (Argovie, Bale-Campagne, Bale-Vile, Schaffhouse, Schwys, Uri, Zug ve Zürich kantonları) Ordnance penale (Fribourg ve Valats)

2-Strafantrag Aşağı Unterwalden,

3-Strafbescheid (Saint Gall),

4-Strafmandat (Bern, Grisons, Soleure, Yukarı Unterwalden)

5-Strafverfügung (Appenzell Dışarı Rhode) Glaris, Schaffhouse, Turgovie)

6-Abwandlungserkenntnis (Lucerne)

7-Bussentscheid (Appenzell İçeri Rhode),

8-Ordonnance de condamnation (Vaud)

9-Mandat de represnion (Cenevre, Vaud)

10-Avis de contravention (Cenevre, Vaud)

11-Prononce Prefectural (Vaud),

12-Prononce de contravention (Valasis)

13-Decreto diaccusa (Tessin)

Türkiye :

Ceza Kararnamesi (Ceza Muhakemesi Kanununun 386-391 inci maddeleri ile idari makamların verdikleri cezaları ihtiva eden bütün kararlar)